

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus primi scena prima

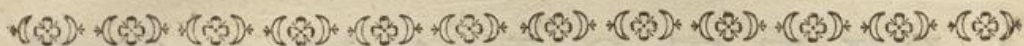
Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Ε Ι Σ.

ACTUS PRIMUS

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ.

ΗΜ. Ίαπαταιάξ ἢ χακῶν, ἱαπαταί.

Κακῶς Παφλαγῶνα, ἢ νεώητον χακῶν,

Αὐταῖσι βυλαῖς σπλίσειαν οἱ θεοί.

Ἐξ ἔ γ' εἰσῆρῆσιν εἰς ἢ οἰκίαν,

5 Πληγὰς αἰὲ προσέλθε) τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚ. Κάκιτα δὴθ' ἔπος γε πρῶτ' Παφλαγῶνων,

Αὐταῖς ἀββολαῖς. ΔΗΜ. ὦ χακῶδαμον, πῶς ἔχεις;

ΝΙΚ. Κακῶς, χαθάρ' σὺ. ΔΗΜ. Δεῦρό νῦν προσέλθ', ἵνα

Ξυβαυλίαν κλαύσωμεν, Οὐλίμπω νόμον.

10 Μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ.

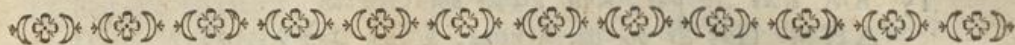
Τί κυρόμεθ' ἄλλως; ὅσα ἔχρη ζῆτεῖν πῶ

Σατη-

ARGUMENTUM.

Demosthenes, non orator ille celebris, sed praefectus militiae, occupaverat Pylum, locum maritimum in Peloponneso, & muniverat. Quod cum sensissent Lacedaemonii, Pylum oppugnant; in tres partes diviso exercitu, quarum una erat in continente, altera in navibus, tertia in proxime adjacente insula Sphaacteria. Commisso deinde praelio navali, victisque Lacedaemoniis; illi, qui erant in Insula, intercepti ab Atheniensibus jam obsidebantur. Cum autem obsidio illa diutius duraret, Athenis Cleo Demagogus coepit criminari praefectos militiae, in primis Niciam, cui erat infensus, quod non proficiscerentur ad expugnandam insulam, quae facile capi possit, dicens, si ipse sit imperator, se intra viginti dies id facturum. Factus itaque imperator proficiscitur: & conjunctis cum Demosthene viribus, qui jam Lacedaemonios ad deditionem fere coegerat, facile capit Insulam: captivosque ducit Athenas fere trecentos. Hanc gloriam sibi soli adscribebat Cleo, & ceteros duces assidue calumniabatur. De quo hic in prima Fabula queruntur Demosthenes & Nicias, qui tan-

ARISTOPHANIS EQUITES.

SCENA PRIM A.

Senarii Iambici.

DEMOSTHENES, NICIAS.

EM. Jattataeae! hem mala! jattatae!
Ut Paphlagonem hunc recens emtum malum male
Dii perdant una cum ejus consiliis.
Ex quo enim irruit hoc malum in domum,
5 Plagas assidue infligit fervis.
NIC. Pessime sane pereat iste primarius Paphlago
Una cum suis calumniis. DEM. Infelix! quomodo te habes?
NIC. Male sicut tu. DEM. Agedum huc ades, ut
Una cantemus naeniam, Olympi cantilenam.
10 My my, my my, my my, my my, my my, my my.
Quid lamentamur frustra? nonne oportebat nos quaerere aliquam
Salu-

tantum Servi introducuntur, & ferre non possunt contumelias Cleonis conservi, qui Herum, sive Populum Atheniensem suis adulationibus ceperat; itaque consultant, quo pacto ab istis molestiis liberentur.

NOTAE AD EQUITES.

vf. 1. Ἰατταταεαί] Est dolentis; in Ranis vf. 656. qui verberatur, clamat: Ἰατταταε, cui alter: τί δὲ, τατταε; μὲν ἀδυνάτους;

vf. 2. Παφλαγῶνα] Cleonem ita vocat, partim quod esset peregrinus, barbarus & civis non genuinus, de qua re vide ad Vespas vf. 1215. partim quia erat homo turbulentus, clamoribus suis omnia miscens: παφλαγῶν enim significat ebullire cum fremitu, ut ollae nimium ferventes; & metaphorice ad similia transferuntur; Infra, vf. 914. de Cleone: ἀνδρὲ παφλαγῶν πᾶν πᾶν ὑπερβῶν, ὑπερβῶν δὲ ἡ ζῆλον, ἀπαρυσίον τὸ ἡ ἀπειλῶν ταυτη. Ubi vide Notam. In Pace vf. 314. de eodem Cleone: παφλαγῶν καὶ κεντραγῶν.

vf. 4. Εἰσέρρησεν] Glossae: Ἐρῆν περὶ. unde εἰσέρρησεν, intravit cum pernicie.

vf. 6. Πρωτῶ] Euripides in Andromacha vf. 1237.

Ἀχιλλεῖα τεκῶσα πρῶτον Ἑλλὰδῶ. Cum Achillem reperisset principem Graeciae.

vf. 7. Διαβολαίς] Infra, vf. 45. Cleonem vocat πανεργάτην καὶ διαβολαίτην.

vf. 9. Ξυναυλίαν κλαύσωμεν] Theophylactus Epist. 32. δέξο ξυναυλίαν, γερσίον, κλαύσωμεν. Synesius Epist. 4. sub initium: νῦν πρὸς ἑρήμοις ἀλάϊς συναυλίαν ὀλορυόμεθα. Nunc in historiis desertis una lamentamur. Ad verbum συναυλία & concertus tibiaryum, aut tibiary cantus permixtus aliis cantibus. In Ranis vf. 212. ξυναυλον ἄμυνον βοᾶν. Olympus autem fuit Musicus.

vf. 10. Μὴ μὲν] Est silentis. In Thestoph. vf. 237. μὴ μὲν clamat ille, cui barba ad vivum ressecabatur: ubi vide Notam.

vf. 11. Ἄλλως] In Vespis vf. 924. Ἴνα μὴ κεντραγῶν διακινῆς ἄλλως ἕγω. ubi vide Notam.

- Σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
 ΝΙΚ. Τίς ἐν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ. ΔΗΜ. Σὺ μὲν ἐν μοι λέγε;
 Ἴνα μὴ μάγωμαι. ΝΙΚ. Μὰ τ' Ἀπίλλω γὰρ μὴ ἔ.
 15 Ἄλλ' εἰπέ Φαίραν, εἶτα καὶ γὰρ σοὶ Φεάσω.
 ΔΗΜ. Πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις, ἃ μὲ ἄρῃ λέγειν;
 ΝΙΚ. Ἄλλ' οὐκ ἔτι μοι τὸ θρέψῃ. πῶς ἂν ἐν ποτε
 εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆλα κομψοειπιδικῶς;
 ΔΗΜ. Μὴ μοιγε, μὴ μοι, μὴ Δισκανδικίσης,
 20 Ἄλλ' εἰπέ πν' ἄποκνον ἄπο ἔ δεσπότη.
 ΝΙΚ. Λέγε δὴ μολωιδν ξυνεχῆς, ὡδὶ ξυλλαβῶν.
 ΔΗΜ. Καὶ δὴ λέγω, μολωιδν. ΝΙΚ. Ἐξίπιδέ νιν
 αὐτὸ Φάθι ἔ μολωιδν. ΔΗΜ. Αὐτό. ΝΙΚ. Πάνυ χαλῶς.
 Ὡσπερ δεφούιδν ἔ νῦν ἀπέμα φράτον λέγε,
 25 τὸ μολωιδν εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων πυκνῶν.
 ΔΗΜ. Μολωιδν αὐτό· μολωιδν αὐτομολωιδν. ΝΙΚ. Ἦ;
 Οὐχ' ἡδύ; ΔΗΜ. Νὴ Δία, πλιύ γε πει τῷ δέματι.
 Δέδοικα τετονὶ τ' οἰωίον. ΝΙΚ. Τί θα;
 ΔΗΜ. Ὅπῃ τὸ δέμα τ' δεφομένων ἀπέχεθ'.
 30 ΝΙΚ. Κράψα τοίνυν τ' παρόντων ἐπὶ νῶν,
 Θεῶν ἰόντε προσπεσῖν ποι πρὸς βρέγας.
 ΔΗΜ. Ποῖον βρετέγας; ἐπεὶ ἡγεί γ' εἶς;
 ΝΙΚ. Ἐγώ γε. ΔΗΜ. Ποῖα λυγρῶν τε μιν εἶς;
 ΝΙΚ. Ὅπῃ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ εἰκότως.
 35 ΔΗΜ. Εὐ προσβιάζεις μ'. ΝΙΚ. Ἄλλ' ἑτέρα ποι σκεπίον.
 ΔΗΜ. Βύλη τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι Φεάσω;
 ΝΙΚ. Οὐ χεῖρον. ἐν δ' αὐτὸς φρατῆσπόμεθα,
 Ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
 Ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι ἔ τοῖς πρᾶγμασι.

vf. 16. Πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις] Ex Euripidis Hippolyto vf. 345. ut & Scholiastes dicit, ubi Phaedra non audeat indicare amorem, cupere utque ut nutrix per conjecturam rem assecuta dicat, quod ipsam dicere pudebat: Φαί, πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἃ μ' ἔχρην λέγειν. Scholiastes Euripidis ad illum locum: Κικωμψιδικῶς δὲ ἔ σίχθ' ἔσθ' ὑπὸ Ἀριστοφάνου.
 vf. 17. τὸ θρέψῃ] Scholiastes: θρέψῃ δὲ, βαρβαριστὶ, ἀπὸ τῶ θρεψῖν παρα τὸ θρασύ. Quasi barbarizans θρέψῃ dixit, a θρασὺ pro θρεψῖν audeo.
 vf. 19. Δισκανδικίσης] Scholiastes: Δισκανδικίσης ἢ γὰρ μάτος Euripidis σκάνδικας ἐπιπρᾶσκον. Euripidifses;

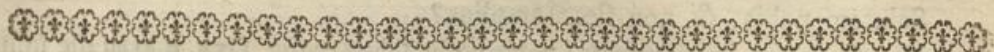
water enim Euripidis scandicos vendebat. Hinc & in Acharn. vf. 477. quidam ad Euripidem dicit: σκάνδικά μοι δὲς μητρήθεν δεδωγμένθ'. In Theisoph. vf. 394. Euripide τῶ τ' λαχανοπωλητίας. Est autem σκάνδικθ', εἶδθ' λαχάνθ' oleis quaedam species, ut ait Scholiastes.
 vf. 20. ἄποκνον] Scholiastes: φωνῶν, ἀποχάσθῃ. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδθ' ἐχθρόσθῃ φρετικῆς. εἰ δὲ μείθ'. Fugam, recessum. Est ἔ species saltationis impudentioris. Alii Canticum esse ajunt. Α κινῶ. In Avibus vf. 1012. ὑποκινῆ τ' εἶδθ'.
 vf. 21. λέγε δὴ μολωιδν] Αὐτομολεῖν est transfugere. Et Nicias consilium est, ut transfugiant ad hostes; sed non audeat rem palam equunciare, timens ne prodatur.

- Salutem nobis, & non flere amplius?
 Nic. Quaenam igitur evenire nobis possit salus? tu dic. DEM. Imo tu dic mihi,
 Ut ne pugnem *amplius*. Nic. Nolo equidem, per Apollinem juro.
 15 Sed dic audacter, deinde ego etiam dicam tibi.
 DEM. Possesne aliqua ratione mihi dicere, quae ego dicere volo?
 Nic. Sed mihi non inest audacia. Videam tamen, an
 Possim id dicere scite & Euripideo more.
 DEM. Ne mihi Euripidem, neve olitores imiteris.
 20 Sed inveni aliquam cantilenam recessus, ut fugiamus ab hero.
 Nic. Dic ergo continenter, fugiamus.
 DEM. Age, dico: fugiamus. Nic. Nunc subjunge
 Vocem trans voci fugiamus. DEM. Trans. Nic. Bene sane;
 Quasi masturbares nunc primo sensim dic
 25 Fugiamus: deinde frequenter subjuncto trans.
 DEM. Fugiamus trans: fugiamus, transfugiamus. Nic. Hem,
 Annon jucundum est? DEM. Ita profecto: sed propter cutem
 Timeo istud augurium. Nic. Quid ita?
 DEM. Quia cutis abscedit masturbantibus.
 30 Nic. Optimum igitur nobis est pro praesenti rerum statu,
 Ut supplices accedamus ad aliquod Deorum simulacrum.
 DEM. Quale simulacrum? dic verum, statuisne esse Deos?
 Nic. Equidem statuo. DEM. Quo argumento vero edoctus?
 Nic. Quia enim Diis invisus sum ultra, quam decet.
 35 DEM. Facile me adducis in tuam sententiam. Nic. Sed dispiciamus aliam
 rationem.
 DEM. Visne, ut hanc rem spectatoribus indicemus?
 Nic. Non abs re fuerit. Unum hoc eos rogemus,
 Manifestum ut nobis vultu faciant,
 An verbis nostris & rebus delectentur.

datur. Itaque id machinatur, ut Demosthenes inscius dicat, quod ipse Nicias non audebat dicere: atque hac ratione elicit, quod Demosthenes paulo ante optabat, cum diceret: πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἂ μὲ καὶ λέγῃς; Nam dum Nicias Demosthenem jubet pronuntiare vocem μέλας & αὐτό, easque crebro & cito ita proferre, ut una alteram sequatur, facit, ut Demosthenes dicat αὐτομολᾶμι.

vl. 30. Κράτιστα τοῖνυ ἢ παρήνταν] Aeschylus in Prometheus vl. 216. Κράτιστα δὲ μοι ἢ παρῶταί τε τῶν Ἑστίων ἔστω. Ideo mihi tunc in illo rerum statu consulti-
 simum videbatur esse.

vl. 34. Ὅτι] Hunc versum ita distinguo: ὅτιν θεῶν σιν ἔχθρὸς εἶμι. ἀν εὐλόγως; Quia nempe Diis invisus sum. Annon merito? Id est: Propterea puto Deos esse, quia illis invisus sum. Nonne merito puto Deos esse? Qui credit, se, aut alium invisum esse Diis; ille praesupponit Deos esse. „ Sic apud Laërtium in Diogenis Vita: „ Δυσὸς τὸ φαρμακοπᾶν πυθμένε, εἰ θεὸς νομίζῃ; πῶς δὲ, εἴπῃ, ἢ νομίζω, ἵνα καὶ σὺ θεῶν ἔχθρὸν ὑπολάμῃ; ἔδω; Cum Lyfias Pharmacopola interrogasset Diogenem, „ an Deos credas? Quomodo non crederem, inquit, cum „ & te Diis inimicum putem? ” Hunc locum citaverat Cl. Kusterus & alium ex eodem Laërtio.

- 40 ΔΗΜ. **Λ**έγοιμ' ἀν ἡδὴ νῶν γὰρ ὄβρι δεσπότης
 "Αγροικὸν ὄργην, κυζμοτρῶξ, ἀκράχλῳ,
 Δῆμῳ Πνυκίτης, δύσκολον γερόντιον,
 Ὑπόκωφον. ἔτῳ τῆ προτέρα νημίλια
 Ἐπείατο δῶλον, βυρσοδέφιν Παφλαγόνα,
 45 Παινεργάτον, ἢ ἀβελότατόν τινα.
 Οὐτῷ καταγνῆς ἔ γέροντῷ τῆς πρόπης,
 Ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσῶν τ' δεσπότην
 Ἡκαμ', ἐθώπβι, ἐκολάκβι, ἐξηπάτα,
 Κοκυλματίοις ἀκροισι, ποιαντὶ λέγων.
 50 Ὡ δῆμε, λῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
 Ἐνθε, ρόφισον, ἔντραγ', ἔχε τειώβολον.
 Βύβλῃ πρῶτῳ σοι δόξον; εἰτ' ἀναρπάσας
 Ὁ, π' ἀν πῆ ἡμῶν οὐθιάση, τῷ δεσπότη
 Παφλαγῶν κεχαιται τῆτο. ἢ πρῶτην γ' ἐμῆ
 55 Μάζαν μεμαχῶτῳ εἰ Πύλω Λακωνικῆν,
 Παινεργάτα πῶς πειδραμῶν, ὑφαρπάσας
 Αὐτὸς παρέθηκε τ' ὑπ' ἐμῆ μεμαγμένιν.
 Ἡμᾶς δ' ἀπελαύψ, κῆκ εἰτ' ἔ δεσπότη
 Ἄλλον δεραπθῆεν, ἀλλὰ βυρσίνιν ἔχον,
 60 Δειπνῶντῳ, ἐπὶ ὡς ἀποσβεῖ τῆς ῥήτορας.
 Ἄδῃ δὲ ζησιμῶς· εἰδ' ὁ γέρον στυλλιαῶ.
 Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρα μεμακκοαλότα,
 Τέχνιν πεποιῶν. τῆς γ' ἔνδοι ἀντικρυς.
 Ψυδῆ ἀβελόμῃ κατὰ ματιγῆμεθα
 65 Ἡμεῖς Παφλαγῶν δὲ πειδραμῶν τῆς οἰκέτας.

Αἰτίαι,

vf. 41. Κυζμοτρῶξ] Id est, κυζμοτρῶξ, ut est in Lystrata vf. 537. Scholiastes in istis duobus locis exponit: δικασίαις & δικάζων· quia sabis utebantur in ferendis suffragiis. Describit autem ingenium Populi Atheniensis.

vf. 42. Πνυκίτης] Ita Edd. Juntae & Farrei; non πνυκίτης.

vf. 43. Τῆ προτέρα νημίλια] In initio mensis fiebat mercatus Athenis. In Vespis vf. 169. ἀποδοσθαι βόλομα τ' ἕον ἄγων αὐτοῖσι τότε κανθιλιαις· νημίλια γὰρ ἔστι. Ubi Scholia: ἔτῳ ἢ ἄλλοισι εἰ νημίλια πινυδραμῶν.

vf. 49. Κοκυλματίοις] Quia Cleo erat orator, debebat Comicus de eo dixisse, quod Populi favorem sibi conciliaverit λογαρίοις αἰμύλοις, ut loquitur Scholiastes, id est, verbaliis blandiis. Sed quia idem erat & Coriarius, dicit eum frustulis coriorum demeruisse Populum.

vf. 50. Πρῶτον ἐκδικάσας μίαν.] Scholiastes ellipsin esse dicit vocis ἡμέραν. In Vespis vf. 593. πρῶτιστα μίαν δικάζοντα. Ibi Scholiastes subintellexit vocem δικῶν, quod rectius puto.

vf. 51. Ἐντραγῆ] In Vespis vf. 608. φάγε τετὶ, ἐντραγῆ τετὶ.

Ibid. Τειώβολον] Nempe, τ' δικασίαν μισθόν, Scholiastes.

vf. 55. Μάζαν μεμαχῶτῳ] Haec allegorice dicuntur; quomodo res gesta sit, dixi in principio Notarum ad hanc Comoediam. Festive autem μάζαν μεμαχῶτῳ dicit, pro μάχην μεμαχῶτῳ.

vf. 56. Τραπέτας, αὐτοῖς παρῖθις] Infra, vf. 773. dicit adversarius Cleonis ad Populum de isto facinore: τῆτο μὲν, ἃ δῆμ', ἔδεν σπῆνιν· κατὰ γὰρ τῆτο σε ἀρῶσα· ἀραπάσαν γὰρ τῆς ἀγῆτος σοῖ τῆς ἀλλοτρίης παραθήσα.

- 40 **D**EM. Jam dicam. Nobis est herus *quidam*
 Efferatus iracundia, fabas esitans, ad bilem proclivis, *cerebrofus.*
 Populus, inquam, Pnycem & forum amans, senex morosus,
 Surdaster: iste superioribus calendis
 Emit fervum, coriarium Paphlagonem,
 45 Vaferrimum, calumniatorem quendam maximum.
 Iste cognitis senis moribus,
 Coriarius, inquam, Paphlago, circumvenit herum,
 Adulabatur, blandiebatur, assentabatur, decipiebat
 Praefegminibus quibusdam, haec dicens:
 50 ô Popule, abi in balneum, ubi prius unam litem dijudicaveris,
 Sume offam, sorbe, jenta, cape triobolum.
 Visne ut coenam tibi anteponom? Deinde rapiens
 Quodcumque nostrum aliquis paraverit, hero
 Illud donat Paphlago. Nuper etiam, cum ego
 55 Mazam ei pinsuiffem in Pylo Laconicam,
 Astutiffima quadam ratione me circumvenit, surreptamque
 Ipse anteposuit hero, quam ego pinsueram.
 Nos autem abigit, nec finit ut herum.
 Alius colat, sed lorum manibus tenens
 60 Stat, hero coenante, & rhetoras abigit:
 Canitque oracula: inde senex intentam Sibyllis habet mentem:
 Ille vero ubi eum videt studio jam stupidum,
 Opus aggreditur; nam domesticos plane (*aperte*)
 Falsis criminibus accusat: deinde flagris caedimur.
 65 Nos. Ipse vero Paphlago cum clamore cursitat circum fervos,

Petit,

θησα. Quod ille etiam facit postea; nam Cleoni leporinas carnes surripit, & Populi Personae offert, quas ipse Cleo erat oblaturus. Ubi cum dixisset Cleo. *vf. 1195. οἰμοὶ τάλαν, ἄδικος γὰρ τὰ 'μὲν ὑπέπαυας'* alter respondet: *Νὴ τὸ Πρωσίδη, καὶ σὺ γὰρ τὸς ἐκ Πόλου.*
vf. 59. Βυρσίνην] Debebat dixisse *μυρσίνην* myrtum; nam myrti ramos in conviviis habebant; sed quia Cleo erat *βυρσοδέτης*, fingit similem vocem a *βύρσα* corium & dicit eum *βυρσίνην* habentem adstare Populo coenant. Quod & Scholiastes animadverit. Etiam infra lepidissime ludit in his vocibus; ubi, cum adversarius Cleonis vellet dicere, avum Cleonis fuisse unum ex satellitibus *Myrrhinae*, quae erat Hippiae tyranni uxor; sic loquitur, *vf. 446. ἢ πάσπον εἶναι φημι σὺ τὸ δου-*
ρίων
τὸ βυρσίνην τὸ τῶπος.
Ibid. & seq. Βυρσίνην ἔχων — ἰσῶς ἀποσιβῆ] Me-

nander apud Athenaeum XI. p. 436. *Πέρσαι δ' ἔχοντες μυρσίνην ἰσῶσαν.* Persae autem stabant habentes muscaria.

vf. 60. 'Αποσιβῆ τὸς ῥήτορας] Pro *μυίας* muscas. ut & Scholiastes notavit. In *Vespis* *vf. 593.* Chorus Judicum dicit: *ἀπὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κενεζιδάμας, μίνας ἡμᾶς ἢ περιτρέχει, ἄλλα φυλάττει διὰ χεῖρας ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύει.*

vf. 61. Σίβυλλιά] Scholiastes: *χρησμίον ἔρα καὶ ἐπιθυμί.* Oracula (*Sibyllina*) amat & desiderat. Est verborum quaedam species in *αω* desiderium consignificantium. ut *εὐαγγελία* ducatum ambiens, apud Xenophonem Lib. VII. *ἀνακτονας.* & *μεγαλιώ* apud Comicum in *Nubibus* *vf. 183.* ubi vide Notam.

vf. 62. Μουσικοακίτα] Infra *vf. 394. καὶ τὸ τὸ δῆμον πρόσωπον μακρὰ καθήμενον.*

- Αἰτῆ, ταρχή, δωροδοκί, λέγων τὰδε·
 Ὁρατε τ' ὕλαι δι' ἐμὲ ματιγύμνον;
 Εἰ μὴ μ' ἀναπέσιτ', σπθανεῖθε σήμερον.
 Ἡμεῖς δὲ δίδωμεν. εἰ δὲ μὴ, πατέμενοι
 70 Ὑπὸ ἔγερσιτ' ὄκτα πλάσιον χέρομεν.
 Νῦν ἐν ἀνύσαντες φρονήσωμεν, ὦ γαθὲ,
 Ποίαν ὁδὸν ἐγὼ τρεπίον, ἢ πρὸς πῖνα.
 ΝΙΚ. Κράτισ' ἐκένει, τίω μόλωμεν, ὦ γαθὲ.
 ΔΗΜ. Ἀλλ' ἔχ' οἶόν τε τ' Παφλαγόν' ἔδν λαθεῖν.
 75 Ἐφορᾷ γ' αὐτὸς πάντ' ἔχ' γ' τὸ σκέλ',
 Τὸ μὲν ἐν Πύλω, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ κλησίᾳ.
 Τοσσόνδε δ' αὐτῆ βῆμα ἀφειθερότ',
 Ὁ φρακλὸς ἔστιν αὐτὸ χερμ' ἐν Χαόσιν.
 Τὸ χερ' ἐν Αἰτωλοῖς· ὁ νῆς δ' ἐν Κλωπιδᾶν.
 80 ΝΙΚ. Κράτισον ἐν γὰρ σπθανεῖν. ἀλλὰ σκόπη,
 Ὅπως ἀν' ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.
 ΔΗΜ. Πῶς δὴτα; πῶς γένοιτ' ἀν' ἀνδρικώτατα;
 ΝΙΚ. Βέλπισον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πῖν.
 Ὁ Θεμιστοκλῆς γ' θάνατ' αἰρετώτερον.
 85 ΔΗΜ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀκρατον οἶνον Ἀγαθὸν Δύμενον.
 Ἴσως γ' ἀν' ἀφειθεῖν π' βυθλοσώμεθα.
 ΝΙΚ. Ἴδὲ γ' ἀκρατον. πρὸς ποτῆ γ' ἐν ἐπί σοι;
 Πῶς δ' ἀν' μεθύων ἀφειθεῖν π' βυθλοσώσασιν ἀνήγ;
 ΔΗΜ. Ἀληθεῖς ἔστ' κρηνοχυτρολήραιον εἶ.
 90 Οἶον σὺ τολμαῖς εἰς ἑπίνοιαν λοιδορεῖν;

Οἶος

vf. 67. Ὁρατε] In Pace vf. 643. Οἱ δὲ, τὰς πλε-
 γὰς, ὄραντες ἀς ἴτυλλον, εἰ ξῖνοι, χερσὶα τ' ταῦτα ποιῶν-
 των ἴδων τὸ σῶμα.

vf. 69. & seq. Πατέμενοι — χέρομεν.] In Lyfistrata
 vf. 443. ἰπτιχοῖ πατέμενοι.

vf. 73. & 74. Ποίαν ὁδὸν — κράτισ' ἐκένει] Euri-
 pides in Medea vf. 376. Πολλὰς δ' ἔχουσα θανάσιμους
 αὐτοῖς ὁδὸς, οὐκ εἶδ' ὅτι πρῶτον ἐχέουσα. deinde vf.
 384. Κράτισα τὴν εὐθείαν, ἢ πρῶτον σὺν μάλισα,
 φαρμάκους κλῖνιν. Cum multas habeam vias interficiendi
 eos, nescio quam primum ingredias. — Optimum est recta
 via ingredi, qua sumus sapientes maxime, venenis ut eos
 interficiamus.

Ibid. Τὴν μόλωμεν] Pro αὐτομολώμεν. Respicit ad
 superiora, vf. 20. & seqq.

vf. 74. Τὸν Παφλαγόν' ἔδν λαθεῖν] Infra, vf. 857.
 ipse Cleo dicit: καὶ μ' ἔδν λαθεῖν ἐν τῇ πόλει συν-
 ἴσμενον, ἀλλ' εὐθείας κίκαγα.

vf. 78. Ἐν Χαόσιν] Si vertas: In Chasontibus, non
 assequeris vim verborum Graecorum; alludit enim Co-
 micus ad verbum χαίτω bis; quasi podex hiaret, tam
 valde diductis cruribus. Sic ἐν Αἰτωλοῖς, respicit ad

αἰτῆν petere; hinc non inepte Frischlinus vertit: Pe-
 tiliae. Est autem Petilia nomen urbis Virgilio memoratae.

vf. 79. Ἐν Κλωπιδᾶν] Pro ἐν Κλωπιδᾶν. Subauditur
 autem τὴν δῆμον. Erat pagus Atticus Κλωπία, teste
 Stephano Byz. Comicus quasi balbutiens litteram ε in λ
 mutavit, alludens ad vocem κλάψ fur, ad indicandam
 furacitatem Cleonis. Vide infra ad vf. 205. Li-
 ceat autem in Latino etiam sermone fingere vocem
 Clepidiae, ἢ clepro.

vf. 80. Κράτισον ἐν γὰρ ἀποθάνειν] Sic Euripides in
 Medea vf. 401. καθαρῆν ἔδξ' ἐμὲ κράτισον.

vf. 80. & 81. Κράτισον — ἀποθάνειν ἀλλὰ σκόπη
 ὅπως ἀν' ἀποθάνωμεν] Euripides in Helena vf. 305. Θα-
 νείν κράτισον πῶς θάνοιμ' ἀν' ἐν καλαῖς;

vf. 81. Ὅπως ἀν' ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα] Euripides
 in Iphigenia Taurica vf. 321. ἀλλ' ὅπως θανόμεθα κλέ-
 λιστα.

vf. 83. Αἷμα ταύρειον πῖν] Scholiastes ex Sophoclis
 Helena: Ἐμεῖ δὲ λῶσον, αἷμα ταύρου γ' ἐπιπίν. Καὶ
 μή γ' ἐπὶ πλείω τῶνδ' ἔχῃν δυσουσίας. Mibi optimum est obi-
 bere sanguinem tauri, & non amplius ob haec habere ma-
 lam famam. Herodotus in Thalia de Psammento: αἷ-
 μα

- Petit, turbat, munera captat, haec dicens:
 Videtis, ut Hylas propter me flagris caeditur?
 Nisi me placaveritis, hodie moriemini.
 Nos vero illi damus. si non, conculcati
- 70 A fene octuplum cacamus.
 Nunc itaque studiose consideremus, ô bone,
 Quonam nos convertamus & ad quem *hominem*.
 NIC. Optimum fuerit, si ad fugam, uti dixi, nos convertamus, ô bone.
 DEM. Sed nihil clam Paphlagone fieri potest;
- 75 Nam ipsemet omnia inspectat: habet enim crus
 Alterum in Pylo, alterum in foro:
 Cruribus itaque ejus tanto spatio divaricatis,
 Culus reapse est in Hiantia:
 Manuum utraque in Petilia: mens in Clepidum tribu.
- 80 NIC. Optimum itaque erit ut moriamur. fed vide
 Ut moriamur quam maxime viriliter.
 DEM. Quomodo itaque possimus quam maxime viriliter?
 NIC. Optimum est nos taurinum sanguinem potare:
 Nam Themistoclis mors magis expetenda est.
- 83 DEM. Non profecto sanguinem, sed potius merum Boni Genii (*potabimus*)
 Forte enim aliquid boni excogitaverimus.
 NIC. Ecce vero merum, inquit! ergone de potu tibi agitur?
 Quomodo vir ebrius aliquid boni excogitaverit?
 DEM. Vere tu potor aquae nugax es.
- 90 Tune vinum audes vituperare ut inutile ad aliquid boni excogitandum?

Po-

μα παρρησιάζων ἀπὸ τῆς παραχρημα. Vid. Not. seq.

vl. 84. Ὁ Θημιστοκλῆς γὰρ θύνατο. Cicero de
 Claris Orat. ad M. Brutum: Nam quem (Themistoclem
 puta) Thucydides, qui & Atheniensis erat, & summo
 loco natus, summusque vir, & paulo aetate posterior,
 tantum mortuum scripsit, & in Attica clam burnatum;
 addit fuisse suspicionem veneno sibi confecisse mortem:
 hunc isti (Rhetores) ajunt, cum taurum immolasset, ex-
 cepisse sanguinem patera, & eo poto mortuum concidisse.
 Ex Notis Kusteri.

vl. 85. Ἀκρατοὶ οἶνον ἀγαθὸν δαίμων. Theopompus
 Comicus apud Athenaeum XI. p. 485. ἐπιπίσσα ἀκρατοὶ
 ἀγαθὸν δαίμων.

vl. 86. Ἴσως γὰρ ἀν' ἡμετέραν. Hedylus apud Athe-
 naeum XI. 472. Πίνωμεν καὶ γὰρ τι νέον, καὶ γὰρ τι
 παρ' οἶνον ἔβριμεν κελπίν καὶ τι μελιχρὸν ἔπι. Bibimus
 etenim aliquid novum inter pocula, & aliquid subtile for-
 tassit invenimus, & aliquid mellitum carmen.

vl. 88. Πῶς ἀν' μεθύων. Annotavit Scholiastes morem
 Persarum ex Herodoto, qui in Clione scribit
 c. 135. μεθύοντες δὲ ἰσθασί βαλόντες τὰ σπαδιάτια

ἢ προσημάτων. τὸ δ' ἀν' ἀδὴ σὺ βαλεμένοισι, τὸτο τῆ
 ὑστερῆν ἡμετέρι προπίσει ὁ σίγηρχος, ἐν τῷ δὲ ἰόντες βα-
 λόντες καὶ ἢ μὴν ἀδὴ καὶ ἡμετέρι, χεῖρας αὐτίκα ἢ
 δὲ μὴ ἀδὴ, μετρίσι τὰ δ' ἀν' ἡμετέρι προβαλόντες
 τῶν μεθύοντων ἐπιπίσσαται. Solent autem ebrii
 consultare de rebus maxime seriis; & quod consultantibus
 placuerit, illud postridie dominus aedium, in cujus domo
 fuerant, proponit: atque, si sobriis placeat, id in usum
 convertunt; sin minus, missum faciunt. De quibus autem
 sobrii prius consultaverint, ea recognoscunt ebrii. Vide in
 Lystrata vl. 1232.

vl. 89. Κρονοχυτρολόγισον. Ulpianus in III. Olynthia-
 eam, ad haec Demosthenis verba: κρήνας καὶ λίμνας,
 scribit: εἰ μὴ φασὶ τὰς κρήνας λίμνας, παρὰ τὸ λίμνα
 εἶναι οἱ δὲ τὰ λίμνα εἶναι κρονοχυτρολόγισον. Ἰκίδον γὰρ καὶ ὁ
 Ἀριστοφάνης παρὰ τὸ κρονοχυτρολόγισον. Quidam ajunt
 oratorem per vocem λίμνας significare aquaeductus, ita δι-
 δος Graece a λίμνα εἶναι. alii res nugatorias; hinc etiam
 a κρονοχυτρολόγισον fecit compositionem, cum velles ali-
 quem notare, voce κρονοχυτρολόγισον.

- Οἶνε γ' ἄνθρωποις ἂν πικρατικώτερον;
 Ὅραϊς; ὅταν πίνωσι ἄνθρωποι, τότε
 Πλευτῆσι, Διφωράτῃσι, νικῶσι δίκας,
 Εὐδαμονῆσιν, ὠφελῆσι τῆς Φίλης.
 95 Ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνε χρᾶ,
 Τὸν νῦν ἴν' ἄρδω, καὶ λέγω π δεξιόν.
 ΝΙΚ. Οἶμοι, τί ποτ' ἡμᾶς ἐγράσθ' τῶ σῶ ποτῶ;
 ΔΗΜ. Ἀγάθ', ἀλλ' ἐνεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλυήσομαι.
 Ἦν γ' μεθυοῦσα, πάντα ταυτὶ καταπάσω
 100 Βελθυμαπίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοιδίων.

- ΝΙΚ. Ὡς δὴ τυχεῖς, ὅτ' ὄσκι ἐλήφθην ἐνδοθεν,
 Κλέπῃων τ' οἶνον. ΔΗΜ. Εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δράϊ;
 ΝΙΚ. Ἐπίπασα λείξας δημόφραθ' ὁ βάσιαν,
 Ρέγκη μέθῃσι ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπὸ πῆ.
 105 ΔΗΜ. Ἴθι νῦν, ἄκρατον ἐγκάταξόν μοι πολυῖ.
 ΝΙΚ. Σπονδιῶ λάσθ' δὴ, καὶ σπείσῃσι Ἀγαθῆ Δαίμον,
 Ἐλχ', ἔλκε τιῶν ἔ δάμον ἔ Περσῆ.
 ΔΗΜ. Ὡ δαίμον ἀγαθῆ, σὸν τὸ βέλθυμ', ὄσκι ἐμόν.
 ΝΙΚ. Εἶπ', ἀντιβολῶ, τί ἐπί; ΔΗΜ. Τῆς χησιμῆς ταχῆ.
 110 Κλέφας ἐνεγκε ἔ Παφλαγόν ἐνδοθεν,
 Ἐως καθυδῆ. ΝΙΚ. Ταῦτ' ἀπαρῆ ἔ δάμον;
 Δέδοιχ' ὅπως μὴ τβύξομαι κακοδαίμον.
 ΔΗΜ. Φέρε νῦν ἐγὼ μαυτῶ περσαγάω τ' χρᾶ,
 Τὸν νῦν ἴν' ἄρδω, καὶ λέγω π δεξιόν.
 115 ΝΙΚ. Ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδε] καὶ ρέγκε].
 Ὡτ' ἔλαθον αὐτὸν, τ' ἱερὸν χησιμὸν λαβὼν,
 Ὄναρ μάλιτ' ἐφύλατῃ. ΔΗΜ. Ὡ σοφώτατε,
 Φέρ' αὐτὸν, ἴν' ἀναγιῶ. σὺ δ' ἐγχεον πῆν
 Ἀνύσας π. Φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἐνετιν αὐτόθι.
 120 Ὡ λόγια δὲ σὺ μοι τὸ ποτήριον ταχῆ.
 ΝΙΚ. Ἴδῶ, τί φησι ὁ χησιμῆς; ΔΗΜ. Ἐτέρων ἐγχεον.

ΝΙΚ.

vf. 97. Τῶ σῶ ποτῶ] In Vespris vf. 1391. διὰ τ' ὄσκι οἶνον.
 vf. 99. Πᾶσι ταῦσι] Cratinus apud Scholiastem Comici in Equit. ad vf. 523. Ἀπαρῆ ταῦτα κατακλυήσομαι.
 vf. 103. Ἐπίπασα λείξας] Infra, vf. 1035. λείξων ἐπίπασα.
 vf. 105. Ἐγκάταξόν] Hesychius: ἔλκε, ἔκπι. Sed

is τὸ ἐγκάταξον videtur confundere cum ἐκκατάξον.
 Aelianus Epit. IV. τρεῖς ἀδράς ἐξέκαταξον κούλικας.
 tres grandes exhausi caelicos. Ex notis Kusteri.
 vf. 107. Ἐλχ' ἔλκε τῆν τῶ δάμον] Subintelligitur
 κούλικα, aut simile; Euripides in Cyclope vf. 416. ἔσπα-
 σεν τ' ἀμυσον ἐκώσας. Haussique traxim amyfidem, ro-
 culum.

Ibid.

Potesne vino aliquid invenire efficacius?

Vides? cum potant homines, tunc

Ditescunt, negotia peragunt, vincunt lites,

Beati fiunt, profunt amicis.

95 Sed effer mihi cito vini congium,

Mentem ut irrigem, & dicam aliquid boni.

NIC. Hei mihi! quid nobis facies cum tuo potu?

DEM. Aliquid boni. sed affer; ego vero decumbam.

Si enim inebriatus fuero, omnia ista conspergam

100 Consiliolis, sententiolis, & ratiunculis.

NIC. Quam prospere evenit, quod intus non fui deprehensus,
Cum vinum furarer. DEM. Dic mihi, quid facit Paphlago?

NIC. Postquam liguriverat publicatos cibos mola conspersos, improbus ille
Stertit ebrius in corio supinus jacens.

105 DEM. Agedum infunde jam merum largiter.

NIC. Cape jam libamen, & liba bono Genio,

Trahe, trahe potionem Genii Pramni.

DEM. ô Bone Geni! tuum est hoc consilium, non meum.

NIC. Dic obsecro quid id est? DEM. Oracula cito

110 Paphlagonis clam effer domo,

Dum dormit. NIC. Haec illa sunt. sed ego propter hunc Genium

Timeo ne potiari malo Genio. (*infortunio*)

DEM. Agedum ego mihi admovebo congium,

Ut mentem irrigem & dicam aliquid boni.

115 NIC. Quam valde Paphlago pedit & stertit:

Itaque facile clam ipso sacrum oraculum abstuli,

Quod ipse maxime custodiebat. DEM. ô Sapientissime,

Cedo illud, ut legam. Tu vero, ut bibam, infunde

Properans nonnihil: age videam, quidnam hic insit.

120 ô Vaticinia: da tu mihi poculum cito.

NIC. En, quid ait oraculum? DEM. Aliud infunde.

NIC.

Ibid. Πραμνίς] De Pramnio vino vide saltem Athenaeum l. p. 39.

vl. 108. Σεν το βόλευμα, εα κείν.] Infra, vl. 1198. το μὲν νόμισμα τ' εἶ, τὸ δὲ κλήμα' ἐμὸν. & vl. 1250. Ἐλλάνης Ζεὺς σὺν τῷ κλητήριον.

vl. 111. Τούτ'] Haec ita distingo: ταῦτ' ἀτάε τὸ φαίμεν δίδωξ' ὅπως μὴ τὸ ζῶμα κληδαίμεν. Πασ-

cine? Sed iste (bonus) Genius, timeo ne fiat mihi malus Genius, ut admirabundus dicat ταῦτα. Sic in Avibus vl. 802. παῦσι ταῦτα. Aut subauditur ἐκείνα, ut sit ταῦτα ἐκείνα, nempe illa, quae alter dicebat se excogitaturum, si bibat vinum; in Acharn. vl. 40. τὰ ἐκείνα ὄργον ἄργον. In Ranis vl. 321. τὰτ' ἐσ' ἐκείνα, δισκοῦσ' εἰ μὲν μὲν μὲν μὲν, ἐστὰυτὰ πε παίζουσι, ἐσ' ἐκείνα τὰτ'.

- ΝΙΚ. Ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν, ἔτερον ἔγχεον;
 ΔΗΜ. Ὡ Βάκι. ΝΙΚ. Τί ἔστι; ΔΗΜ. Δὸς τὸ ποτήριον ταχέ.
 ΝΙΚ. Πολλὰ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τὰ ποτήρια.
 125 ΔΗΜ. Ὡ μιὰρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἀρ' ἐφυλάτῃς πάλαι,
 Τὸν αἰὲρ σταυτῆ χρησμὸν ὀρράδαν. ΝΙΚ. Τίη;
 ΔΗΜ. Ἐπαῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς Σπόλλυθ'.
 ΝΙΚ. Καὶ πῶς; ΔΗΜ. Ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρυς λέγει,
 Ὡς ἀρῶ(α μὲν τυπωσιπώλης γίνεθ'),
 130 Ὅς ἀρῶτ(α) ἐξή τ' πόλεως τὰ ἀράγματα.
 ΝΙΚ. Εἰς ἕτοσι πώλης. π' τὴν τεύθει; λέγει.
 ΔΗΜ. Μετὰ τῆτον αἰθῆς ἀρβατοπώλης δδύτηθ'.
 ΝΙΚ. Δύο τὰδε πάλαι· ἢ π' τῆτον χρεὶ παθῆν;
 ΔΗΜ. Κρατεῖν, ἕως ἀν' ἐπερ(α) ἀνῆς βδελυρώπερ(α)
 135 αὐτῆ γένοιτο· μὲ δὲ ταῦτ' Σπόλλυθ'.
 Ἐπιγίνεθ' ἢ βυρσοπώλης Παφλαγῶν,
 Ἀρπαξ, κεκεράκης, Κυκλοβόρου Φωλίω ἔχων.
 ΝΙΚ. Τὸν ἀρβατοπώλιω ἦν ἀρ' Σπληεῖθ' χρεῖων
 Ὑπὸ βυρσοπώλε; ΔΗΜ. Νῆ Δί'. ΝΙΚ. Οἴμοι δείλαιος.
 140 Πόθεν εἴν ἀν' ἐπ' γένοιτο πώλης εἰς μόνος;
 ΔΗΜ. Ἐτ' ἐπὶ εἰς, ὑπερρυά τέχνιω ἔχων.
 ΝΙΚ. Εἶπ', ἀνπολοῶ, τίς ἔστιν; ΔΗΜ. Εἶπω; ΝΙΚ. Νῆ Δία.
 ΔΗΜ. Ἀλλαιτοπώλης ἔσθ' ὁ τῆτον ἐξολῶν.
 ΝΙΚ. Ἀλλαιτοπώλης; ὦ Πόσειδον, τ' τέχνης!
 145 Φέρε πῆ τ' ἀνδρα τῆτον ἐξορέσσιδων;
 ΔΗΜ. Ζητῶμεν αὐτὸν. ΝΙΚ. Ἀλλ' ὀδὶ ἀρσέρηθ',
 Ὡσὼρ χρεὶ τῆτον, εἰς ἀρσέρην. ΔΗΜ. Ὡ μακρίε
 Ἀλλαιτοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ Φίλιπτε,
 Ἀιάβουνε σωτῆς τῆ πόλιθ' ἢ νῆ Φακίς.

vf. 123. Ὡ Βάκι.] Apparet Bacidis quaedam oracula habuisse Cleonem, quae Niclas clam extulit a Cleone, ut illius fata inde cognoscant. Infra Cleo & adversarius ejus certant coram Populo de multitudine & praestantia oraculorum, quae uterque habebat; Ibi Populus dicit vf. 997. Φέρ' ἴδω τίναθ' ἄρ' εἰσιν οἱ χρεῖσμοί ποτε; deinde Cleo: εἰ μοί μιν εἰσι Βάκιδ(α)θ' adversarius autem ejus dicit sua oracula esse Γλατί-

θ(α), ἀδελφὸ τῆ Βάκιδ(α)θ' γραίτερον.

„ vf. 130. Προβροτοπώλης] Scholiastes monet, tangi hic Calliam, vel secundum alios Lysiclem. Possibile certe fuisse προβροτοπώλην, ex allis auctororum locis etiam constat. Hesychius: Προβατοπώλης ἕτας ἰακωμωδίτω Λυσικλῆς, γῆμας Ἀσπασίαν τῆν πύργην. Plutarchus in Pericle p. 165. C. Αἰχίνας δὲ φησι; καὶ Ἀσπασία τ' προβροτοπώλην, ἰξ ἀγῶνῆς χρεὶ ταπεινῆ.
 „ τῆν

NIC. In vaticiniisne inest hoc, aliud infunde?

DEM. ô Bacis! NIC. Quid est? DEM. Da mihi poculum cito.

NIC. Saepicule Bacis usus est poculo.

125 DEM. ô Impure Paphlago, ab istis ergo tibi cavebas dudum

Metuens oraculum, quod de te est editum. NIC. Quid est?

DEM. Hic extat, quo pacto ipse pereat.

NIC. Et quomodo? DEM. Quomodo? oraculum planissime dicit,

Ut primo existat stuparum venditor,

130 Qui primus Rempublicam tenebit.

NIC. Unus iste jam est venditor. quid posthaec? dic.

DEM. Post hunc rursus ovium alius venditor.

NIC. Duo isti jam sunt venditores: & quid isto fiet?

DEM. Dominabitur, usque dum alius homo sceleratior

135 Ipso existat. postea perit.

Succedit enim coriorum venditor Paphlago,

Rapax, vociferator, Cyclobori *torrentis* vocem habens.

NIC. Interimendus ergo erat ovium venditor

A coriorum venditore? DEM. Ita profecto. NIC. Hei misero mihi!

140 Unde adhuc unus existet venditor?

DEM. Adhuc est unus, mirificam artem habens.

NIC. Dic obsecro quis est? DEM. Dicam? NIC. Certe inquam.

DEM. Botulorum venditor est, qui hunc perdet.

NIC. Botulorumne venditor? insignem vero artem, ô Neptune!

145 Age ubi istum hominem inveniemus?

DEM. Quaeramus eum. NIC. Sed ipse accedit

In forum non sine Numine. DEM. ô Beate

Botulorum venditor, ades, ades, charissime,

Ascende, qui civitati & nobis servator huc prodiisti.

35 τὴν φωνὴν, Ἰθναίων γενέσθαι πρῶτον. Dio Prusaen-
36 sis Orat. LV. de Socrate: Ἀὐτὰ διαλεγόμενοι. βυρ-
37 σίαν ἐμίμνητο· εἰ δὲ Λυσικλῆ διαλέγεται, προδῆτων
38 καὶ καπλῶν. Vide etiam Scholiastem infra ad v. f.
39 736. Kusterus."

39 v. 137. Κυκλόβορ] Torrentis nomen esse ait Scho-
40 liastes ad hunc locum: & ad situm in Acharn. v. 360.

ubi de eodem Cleone loquens dicit: Ψευδῆ καταγλῶτ-
41 τίζε με κυκλόβορ, καπλῶν. Idem Schollastes ad-
42 ducit de Cycloboro verbum Aristophanis: Ὁ μὲν δὲ
43 ἔγωγε Κυκλόβορον κατέβην. Putabam autem ego Cycloborum
44 descendere.

45 v. 147. Ὁσπίρ κατὰ βῆσιν] In Avibus v. 545. σὺ
46 εἰ μὲν κατὰ δαίμονα καὶ συντυχίαν ἀγαθὴν ἔκεις ἐμοὶ σαρτίς